

тръбва да има една идея, която да му дава по-тикъ. Пъкъ най-послѣ, и кръчмаръ да е, тръбва да има една идея въ себе си; и касапинъ да е, тръбва да има една идея въ себе си; и воененъ дае, тръбва да има една идея, която да го подтиква. Работитѣ у насъ седятъ по единъ начинъ, а у други — по другъ начинъ. Казвамъ: коя е основната причина, която ни прѣчи да възприемемъ великата Истина въ свѣта? Възраженията сѫ тѣзи, че ако ние възприемемъ великата Истина тъй, както не сме подгответи, ще имаме голѣми страдания. Това не е вѣрно. Азъ нѣма да оспорвамъ това, но ако прослѣдите Толстой, който прави свитѣ разсаждения върху тѣзи думи, ще се увѣритѣ, че това не е така. Ако казвате, че само религиознитѣ, набожнитѣ хора страдатъ, не сте прави. Онѣзи хора, които не сѫ религиозни, които не сѫ набожни, страдатъ повече. Слѣдователно, когато нѣкой се оправдава, че не може да възприеме тази идея, защото ще страда, казвамъ му: ти и безъ да я възприемешъ, ще страдашъ. Страданиета въ свѣта ще дойдатъ като неканени гости. Нали въ съвременнитѣ държави има сѫдебни пристави? Е, така и на тебе най-първо сѫдебниятъ приставъ ще ти изпрати единъ червенъ листъ да отидешъ доброволно да си платишъ дълга. Ще се мобилизирашъ съ банкноти, съ звонкови монети отъ тукъ-отъ тамъ, ще отидешъ при сѫдебния приставъ и ще кажешъ: азъ съмъ готовъ да изпълня твоята заповѣдъ. И тъй, ти ще воювашъ. Противъ кого? — Противъ дълговетѣ си. Ще има стрѣлба, това-онова и горѣ въ 15—20 минути ще се върнешъ съ единъ листъ, че почтено си свѣр-